

Ko je zapravo Seren Kjerkegov

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 18 | Nivo: Filozofski fakultet, Beograd

U knjizi - Osvrt na moje delo - piše (između ostalog) kako je postao pisac, o svom životu i udelu Providjenja u njegovom delu. –Providjenje je rukovodilo mojim vaspitanjem, koje se ogleda u procesu moga stvaranja -...- bio sam svestan sebe u toku tog vaspitanja i to od samog početka.-

Snažan uticaj na Kjerkegora ostavio je njegov otac koji je kroz ceo život okajavao neki (kako se činilo nepostojeći) greh i mračni plašt starca preneo na svoje dete. Kjerkegor piše da se nikada nije osećao kao dete, da nije živio kao mladac. Blagodareći svom vaspitanju od kolveke nikada nije bio čovek, bio je, kaže, mučenik, jer biti duh od najranijeg detinjstva mladosti je mucenje, a jos i ako zahvaljujuci masti ucinis sebe najmladolikijim od svih. Tako da je Kjerkegor odmah poceo sa - razmisljanjem i refleksijom – nije je sticao polako vec je on – razmisljanje ili refleksija od kraja - . Zapoceo je onde gde ne dospeva, uopste, ni vecina, gde završava jedino nekolicina.

Dakle, pocetak naopakog smisla u tacki gde je duh. U mladickom dobu i detinjstvu sve bi dao da bude kao drugi, jer jos nije u potpunosti shvatao svoju obdarenost. Mladalacko doba i detinjstvo se odnose na – vrstu i rod - i zato je tada najteze ne biti kao drugi, kao sto je to bio Kjerkegorov slucaj. Kako je stario, nije ni zudeo, ni zalio za mladickim dobom ili detinjstvom, zahvaljujuci svom bogu sto se odupreo toj zudnji. Jedino sto ga je ispunjavalo blazenstvom je misao na vecnost, jer vremenitost i prolaznost nije njegova teznja, elementi njegovog duha, vec jedino mozda (u izvesnom smislu) njegova patnja.

Od najranijeg detinjstva bio je bacen u okove melanholiije. Jedinu radost mu je pricinjavala sposobnost kojom je bio obdaren da sakrije tu melanholiiju pod prividom veselosti i uzivanja u zivljenju. Dokle god mu seze secanje jedinu radost mu je pricinjavalo da niko ne sazna i ne otkrije koliko se osecao nesrecnim. I bas ta vestina da se skriva melanholiija u cijoj je on potpunoj vlasti bio, u toj sposobnosti, podudarnosti: s jedne strane ogromne melanholiije i s druge obmana (skrivanje melanholiije u radost), tu lezi ta njegova – predodredjenost da zivi za sebe samog i boga- .

Bio je izrazito naklonjen (cak i sa simpatijama) patnji. Shvatio je (mozda cak i sa drskom gordoscu) da se sve na ovom svetu moze, sem jedne jedine stvari – otklanjanje melanholiije u cijoj se vlasti nalazio - . Mislio je da nikada nije ziveo covek koji bi bio iznad njega, a sa druge strane mislio je da je bio najbedniji od svih. Opet, ucinio bi najsmelije stvari, pobedio, ali samo tu jednu jedinu ne! A to je osloboditi se, otkloniti melanholiiju cija ga je patnja pritiskala i zbog koje nije bio sposoban ni za sta. Ali bas ta – neogranicena sloboda da moze obmanjivati - mirila ga je sa sudbinom zarobljenika, nesrecnog i mucenog. Vestina obmanjivanja darovala je njegovom duhu posebnu draž: to sablazno unutrasnje mucenje koje dolazi od ogromne patnje i sposobnosti da se ona sakrije, dobija upečatljiv oblik individualnsti koja, - nalazi svoj izraz i svoje zadovoljenje u mrznji upucenoj ljudima i prokletstvu bacenom na Boga - . Kjerkegor je osecao da ne moze da trazi pomoc od ljudi , da poveri nekom svoj pakao, jer bi onda odgovornost bila podeljena, a i ko bi njega mogao da shvati?! Cak ni jedan jedini covek, kad ni on sam sebe nije mogao da razume. Jedino je Bog bio njegov jedini pouzdanik i jedino prepustajuci se njemu mogao je da podnese ono sto je podnosio, preduzimao. Da u tome nadje svoje blazenstvo: da bude, apsolutno, sam u ocima sveta, sam – u onome sto cini cak od najuzasnije stvarnosti osvezavajuće smirenje, sam u drustvu najsvirepijih mogucnosti; sam gotovo sa ljudskim govorom protiv sebe. Na kraju, sam u apsurdnosti zivota. - .

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com